

★ *Palle Kjærulff-Schmidt*

Født 1931. Student 1949. Stud. mag., engelsk, fransk. Fra foråret 1951 knyttet til Studenterscenen, fortrinsvis som instruktør (Saroyan, Williams, Kaufman, Ari-

stofanes, Achard, „Gris på gaffen“). Har instrueret en række hørespil og tv-opførelser („Præsten i Vejlbj“, „Britannicus“, „Vi venter på Godot“). Debuterede i 1957 som filminstruktør med „Bundfald“, dansk filmrealisme, de homosexuelles problemer taget op til debat. Anslog i 1959 lystigere toner med sin instruktion af *Rifbjerg*-manuskriptet „De sjove år“, temmelig kåd studenterkomedie med svigtende jordforbindelse. Forhåbningerne til Kjærulff-Schmidts mulighed for at øve en afgørende indsats til fornyelse af dansk film bygger mere på hans fortid ved teatret, specielt tv-teatret, end på hans to film – det er erfaringerne og landvindingerne fra skærmen, vi gerne ser plantet over i dansk film, til nedgørelse af de almindeligheder, som skæmmede bl. a. „Bundfald“ og „De sjove år“.

„... sådan en rigtig folkekomedie giver god øvelse i at få arrangementet til at klappe, og øvelse er den eneste vej frem.“

„Politiken“ d. 24. 9. 1953.

„... når man tager det lille marked og dermed det økonomiske i betragtning, ligger vi da meget godt.“

„Berlingske Tidende“ d. 30. 8. 1959.

„... men man kan da ikke kræve andet af en instruktør, end at han kan instruere.“

„Som instruktør narrer man sig selv, hvis man tror, at gode film skabes af ydre omstændigheder og ikke af et indre behov.“

„Kosmorama 47“, december 1959.

„Jeg drømmer om, at den enorme tvetydighed, vi lever i, blev mere erkendt, end den er i øjeblikket – denne dobbelthed – dobbeltmoral, om man vil. Vi mærker den alle. Ingen kan sige sig fri. Vi lever i en tid, der svarer til 30'ernes Tyskland. Vi lukker øjnene og lader stå til.“

„Man godtager en masse ting i den vestlige verden, som man ikke burde godtage, og man gør det af frygt for noget, man tror er endnu værre. Der er en tendens til at afskrive erkendelsen og at stemple dem, der ikke vil, som gøglere og fupmagere.“

„Når kunst kræver arbejde for at blive til-egnet, så kan der desværre i dag tages keglere på at erklære: „Jeg foretrækker nu det, jeg kan forstå.“ Så snart man ikke umiddelbart forstår noget, så er der kun én forklaring: at man selv har ret.“

„Aktuelt“s „Weekend“ d. 3. 12. 1961.

„Bundfald“

